

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3

Academic Leadership of Administrators' Outstanding Sup-District Schools

under Sisaket Primary Educational Service Area Office 3

สมพร เทพเสิดา (Sompon Tepseeda)* ดร.เผ่าพงษ์พัฒน์ บุญกะนันท์ (Dr.Phaopongphat Bunkanan)**

ดร.กิติวัชร ถ้วยงาม (Dr.Kitiwat Thauyngam)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ครู จำนวน 234 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดโควตา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า และปลายเปิด ผลการวิจัยพบว่าภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครู พบว่าโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ABSTRACT

This research aimed to study and compare academic leadership of administrators' outstanding sup-district schools under sisaket primary educational service area office 3 by education level and working experience. The sample used in this research consisted of 234 teachers by quota sampling. The research tool included three kinds of questionnaire such as checklist, rating scale, and open ending. The finding of research was shown as follows : The opinions of teachers towards the academic leadership administrator's of outstanding sup-district schools, the aspect and a highest level. The comparison of academic leadership administrator's of outstanding sup-district schools in the opinions of difference education background's teachers were found that: when considering in

*นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**อาจารย์กลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

each aspect not different. The comparison of academic leadership administrator's of outstanding sup-district schools in the opinions of difference working experience's teachers were found that: as a whole, were not different. When considering in each aspect were found that : the supporting using innovation for teachers showed statistically significant difference at the level of .05, while the rest showed no difference.

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำทางวิชาการ ผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล

KeyWords: academic leadership ,administrators , outstanding sup-district schools

บทนำ

ความเจริญก้าวหน้าของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจทุกประการ การพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบันมีจุดมุ่งเน้นการแก้ปัญหาคะดกยากจน และยกระดับคุณภาพของคนส่วนใหญ่ในประเทศไทยให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและอยู่ดี กินดี มีสุข และสร้างค่านิยมร่วมให้คนไทยตระหนักถึงความจำเป็นและปรับเปลี่ยนกระบวนความคิด ทศนคติ และกระบวนการทำงาน โดยยึด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญานำทางให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารจัดการประเทศแนวใหม่ที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพและคุณภาพ และก้าวตามโลกได้อย่างรู้เท่าทัน และยึดแนวคิด คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และให้ความสำคัญของการพัฒนา ที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขปัญหาความยากจน การฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยให้พ้นจากวิกฤตพร้อมไปด้วยการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไทยให้เข้มแข็งและ เร่งสร้างระบบการบริหารจัดการภายในที่ดีให้เกิดขึ้นทุกระดับ สำหรับแนวทางการพัฒนาที่สามารถขับเคลื่อนได้นั้น สิ่งที่สำคัญมากที่สุดคือคนไทยทุกคนต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงเสมอภาคและมีประสิทธิภาพ (วีระชาติ, 2550)

โรงเรียนถือว่าเป็นองค์กรทางการศึกษาที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน การพัฒนาคุณภาพโรงเรียนจึงเป็นภารกิจที่สำคัญที่สุดของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาโรงเรียนในท้องถิ่นชนบทซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มักด้อยโอกาสในการได้เข้าเรียนใน โรงเรียนที่มีคุณภาพ ผลการดำเนินงานพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จอย่างยิ่งในการขยายโอกาสทางการศึกษา ขณะที่คุณภาพการศึกษา มีแนวโน้มลดลง โดยมีโรงเรียนเฉพาะที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเทียบเคียงได้กับค่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศสหรัฐอเมริกา แต่โรงเรียนส่วนใหญ่ที่อยู่ในเขตชนบทยังด้อยคุณภาพ ทั้งผลการวิจัย พบว่าการทุ่มเททำงานจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพเพื่อพัฒนาเด็กด้อยโอกาสในท้องถิ่นชนบทจะส่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ (Economic Returns) ของประเทศอย่างยิ่งทั้งยังลดปัญหาสังคมและส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรโดยรวม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) ได้กำหนดหลักการพัฒนาการศึกษาทั้งด้าน “คุณภาพ โอกาส และการมีส่วนร่วม” และกำหนดกรอบและสาระสำคัญของการศึกษา และเรียนรู้ที่ต้องการปฏิรูปอย่างเร่งด่วน 4 ประการหลัก คือ (1) พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ (2) พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ (3) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ (4) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตระหนัก ในความสำคัญในการปฏิบัติงานรองรับกรอบการพัฒนาการศึกษาตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองดังกล่าว และหลักการการพัฒนาด้านคุณภาพ โอกาส และการมีส่วนร่วม จึงกำหนดนโยบายโครงการ “โรงเรียนดีประจำตำบล” เพื่อดำเนินการพัฒนา “โรงเรียนคุณภาพ” ในท้องถิ่นชนบทให้มีความพร้อมสามารถให้บริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ และเอื้อต่อการจัดปฐมวัยและการศึกษาพิเศษ ตลอดจนเป็นศูนย์รวมหรือเป็นแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมและเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ มีความเชื่อมั่น ศรัทธา และส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนดังกล่าว นำไปสู่การลดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง การสร้างสรรค์คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน โดยโรงเรียนและชุมชนสามารถจัดกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ เพื่อบริการและเชื่อมความสัมพันธ์กับชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ภาพความสำเร็จของโรงเรียนดีประจำตำบลที่ว่า “โรงเรียนนำอยู่ ครูดี นักเรียนมีคุณภาพ ชุมชนร่วมใจ ใช้ประโยชน์ร่วมกัน” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

ผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบลมีบทบาทตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด และใช้ภาวะผู้นำในการประสาน ส่งเสริม สนับสนุนกับทุกภาคส่วน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อบริหาร จัดการศึกษาของโรงเรียนให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของโรงเรียน และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เพื่อให้โรงเรียนดีประจำตำบลมีการพัฒนาสู่มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา 5 เรื่อง คือ (1) โรงเรียนมีระบบบริหารจัดการที่ทันสมัย (2) โรงเรียนมีทีมงานในทุกระดับ (3) โรงเรียนมีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการและการตัดสินใจที่เหมาะสม (4) โรงเรียนมีการประสานงานที่รวดเร็วเป็นระบบ (5) โรงเรียนมีวัฒนธรรมยึดหยุ่น คิดนอกรอบ ผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกความสำเร็จ การขับเคลื่อนภารกิจ เพื่อไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์นั้น ผู้บริหารต้องมีความเชื่อมั่นในการเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงที่ทำทายต่อภาพความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการปฏิบัติงานด้วยความมุ่งมั่นและเต็มความสามารถ ยึดหลัก “ประสานพลัง สร้างสรรค์ศรัทธา มุ่งวิชาการ” เพราะการบริหารงานวิชาการนับว่าเป็นหัวใจหลักของการบริหารงานโรงเรียน ด้านงานอื่นๆเป็นงานสนับสนุน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล จำเป็นต้องมีภาวะผู้นำ เพราะโรงเรียนดีประจำตำบลต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นโรงเรียนคุณภาพของชุมชน โดยกำหนดคุณลักษณะ หรือ ภาพลักษณ์ ของโรงเรียน คือ ต้องเป็น “โรงเรียนคุณภาพ” ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โรงเรียนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับสูง ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศใน 5 กลุ่มสาระหลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นักเรียนมีความเป็นเลิศ เช่น ด้านดนตรี กีฬา ศิลปะ และเทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)

งานวิชาการถือเป็นงานหลักของการบริหารงานโรงเรียนดีประจำตำบล ไม่ว่าโรงเรียนนั้นจะมีขนาด บริบท รวมถึงงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลที่แตกต่างกัน แต่สิ่งที่เหมือนกันนั้นคือการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียน ซึ่งจะพิจารณาได้จากผลงานทางวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจหลักของโรงเรียน และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรทุกระดับของโรงเรียน โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียน ต้องให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำ เพื่อความสำเร็จของหน่วยงานและเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนด โดยคณะกรรมการข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาว่า บุคคลต้องได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ ความรู้ จริยธรรม วิสัยทัศน์ บุคลิกภาพ ภาวะผู้นำและพฤติกรรมที่

เหมาะสมก่อนดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (มีทนา, 2554)

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีส่วนสนับสนุนการบริหารจัดการงานวิชาการในสถานศึกษาให้สำเร็จ ผู้บริหารจะต้องใช้ความรู้ความสามารถที่จะบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพโดยยึดหลักการแนวความคิดการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยมีครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วม ส่งเสริมสถานศึกษาให้จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นเครือข่ายและแหล่งเรียนรู้จัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยจัดให้มีดัชนีชี้วัดคุณภาพการจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และสามารถตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาได้ทุกช่วงชั้นที่ระดับเขตพื้นที่และสถานศึกษารวมทั้งส่งเสริมให้มีการร่วมมือเป็นเครือข่าย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพได้ทุกช่วงชั้นทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

สภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนดีประจำตำบล ซึ่งเป็นดัชนีที่บ่งชี้ถึงความสำเร็จในการจัดการศึกษา พบว่า การทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 44 โรงเรียน ปีการศึกษา 2557 โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน จำเป็นต้องมีการปรับปรุงและพัฒนา ซึ่งปัญหาที่สำคัญที่สุดที่ส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำลง นั้นคือการวางแผนการดำเนินการของงานวิชาการ และที่สำคัญผู้บริหาร โรงเรียนจำเป็นต้องมีคุณลักษณะเฉพาะทางด้านการมีภาวะผู้นำทางวิชาการ เพราะผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำในการประสาน ส่งเสริม สนับสนุนกับทุกภาคส่วน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อบริหาร จัดการศึกษาของโรงเรียนให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับสูง ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศใน 5 กลุ่มสาระหลัก เพราะงานวิชาการนั้นเกี่ยวข้องกับทุกกิจกรรมที่อยู่ในแผนพัฒนาการจัดการศึกษาในแต่ละโรงเรียน จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาให้ดีขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 โดยใช้กรอบแนวคิดภาวะผู้นำทางวิชาการของไคเซอร์ ซึ่งมี 7 องค์ประกอบคือ 1) ความรู้ความเข้าใจปรัชญา ของหลักสูตรต่างๆที่ใช้ใน โรงเรียน 2) ความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอน 3) การสนับสนุนให้ครูใช้นวัตกรรม 4) แบบอย่างที่ดีในเชิงวิชาการ 5) การสนับสนุนและส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียน 6) การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 7) นิเทศและกำกับติดตาม เนื่องจากต้องการทราบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต 3 โดยรวมเป็นอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำไปเป็นข้อมูลสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจในการพัฒนาได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพที่แท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

คำถามการวิจัย

ครูที่มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 แตกต่างกัน

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็น ครู โรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 600 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 234 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน Krejcie & Morgan 1970 อ้างถึงใน ประสิทธิ์ , 2555) แล้วทำการสุ่มแบบกำหนดโควตา (Quota Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ 1) สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล 3) แบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่าอำนาจจำแนก t ตั้งแต่ 1.931 - 4.811 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งปรากฏว่า แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่น 0.987

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเอฟ เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบรายคู่ โดยวิธีการของเซฟเฟ โดยกำหนดค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1 ด้านความรู้ความเข้าใจในปรัชญา ของหลักสูตรต่างๆที่ใช้ในโรงเรียน	4.25	0.62	มาก
2 ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอน	4.42	0.58	มาก
3 ด้านการสนับสนุนให้ครูใช้นวัตกรรม	4.03	0.58	มาก
4 ด้านแบบอย่างที่ดีในเชิงวิชาการ	4.28	0.56	มาก

5 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียน	4.30	0.54	มาก
6 ด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.39	0.54	มาก
7 ด้านนิเทศและกำกับติดตาม	4.41	0.57	มาก
รวมเฉลี่ย	4.41	0.57	มาก

จากตาราง 1 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41, S.D. = 0.57$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอน ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา ได้แก่ ด้านนิเทศและการกำกับติดตาม ($\bar{X} = 4.41$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการสนับสนุนให้ครูใช้นวัตกรรม ($\bar{X} = 4.03$)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล	วุฒิการศึกษา				t
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1 ด้านความรู้ความเข้าใจในปรัชญา ของหลักสูตรต่างๆที่ใช้ในโรงเรียน	4.27	0.57	4.23	0.67	0.44
ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอน	4.48	0.52	4.36	0.63	1.48
3 ด้านการสนับสนุนให้ครูใช้นวัตกรรม	4.05	0.57	4.02	0.60	0.36
4 ด้านแบบอย่างที่ดีในเชิงวิชาการ	4.30	0.54	4.26	0.57	0.66
5 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียน	4.31	0.53	4.29	0.55	0.25
6 ด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.40	0.54	4.40	0.55	0.05
7 ด้านนิเทศและกำกับติดตาม	4.41	0.54	4.40	0.60	0.27
รวมเฉลี่ย	4.32	0.48	4.28	0.53	0.72

จากตาราง 2 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยรวมและรายด้าน

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล	df	SS	MS	F
--	----	----	----	---

1. ด้านความรู้ความเข้าใจในปรัชญา ของหลักสูตรต่างๆที่ใช้ใน โรงเรียน				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.17	0.58	1.53
ภายในกลุ่ม	231	87.85	0.38	
รวม	233	89.01		

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของผู้ที่มี
ประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยรวมและรายด้าน(ต่อ)

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล	df	SS	MS	F
2. ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอน				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.74	0.87	2.65
ภายในกลุ่ม	231	75.93	0.33	
รวม	233	77.68		
3. ด้านการสนับสนุนให้ครูใช้นวัตกรรม				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.47	0.76	2.19
ภายในกลุ่ม	231	77.81	0.34	
รวม	233	79.29		
4. ด้านแบบอย่างที่ดีในเชิงวิชาการ				
ระหว่างกลุ่ม	2	0.63	0.32	1.02
ภายในกลุ่ม	231	71.63	0.31	
รวม	233	72.26		
5. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการของ โรงเรียน				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.08	0.54	1.86
ภายในกลุ่ม	231	67.11	0.29	
รวม	233	68.19		
6. ด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.79	0.89	3.084*
ภายในกลุ่ม	231	66.93	0.29	
รวม	233	68.71		
7. ด้านนิเทศและกำกับติดตาม				
ระหว่างกลุ่ม	2	1.22	0.61	1.88
ภายในกลุ่ม	231	75.10	0.33	

รวม	233	76.31		
รวมทุกด้าน				
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1.26	0.63	2.52
ภายในกลุ่ม	231	57.54	0.25	
รวม	233	58.80		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประสบการณ์การทำงาน	\bar{X}	ต่ำกว่า 10 ปี	10 – 20 ปี	21 ปีขึ้นไป
		4.45	4.56	4.61
ต่ำกว่า 10 ปี	4.45	-	0.11	0.16*
10 – 20 ปี	4.56	-	-	0.05
21 ปีขึ้นไป	4.61	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 สรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครู โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอน รองลงมาคือ ด้านนิเทศและกำกับติดตาม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการสนับสนุนให้ครูใช้นวัตกรรม

2. การเปรียบเทียบผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่าง

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครู ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

งานวิจัย เรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 สามารถอภิปรายผลประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล ล้วนมีคุณลักษณะภาวะผู้นำที่มีครบถ้วนสมบูรณ์ตามที่ครูต้องการ ในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและองค์กรให้เจริญก้าวหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรู้ความเข้าใจในวิธีการสอนซึ่งเป็นด้านที่ครูเห็นว่ามีความจำเป็นมากที่สุดนั้นสำหรับผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ผู้บริหารโรงเรียน ต้องให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำ เพื่อความสำเร็จของหน่วยงานและเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดโดยคณะกรรมการข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษาว่า บุคคลต้องได้รับการพัฒนาให้มีทักษะ ความรู้ จริยธรรม วิสัยทัศน์ บุคลิกภาพ ภาวะผู้นำและพฤติกรรมที่เหมาะสมก่อนดำรงตำแหน่งผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อสามารถจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (มัทนา, 2554) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกร (2557) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า ทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับมากเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือการกำหนดภารกิจของโรงเรียน การส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน และการจัดการด้านการเรียนการสอนตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ คำอาน (2550) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ด้านการใช้วัสดุและสื่อการสอน การจัดการห้องสมุด การนิเทศภายใน และการประชุมอบรมทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง หรืออาจพิจารณารวมๆ ได้ว่า งานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยตรง กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าผู้บริหารโรงเรียนมีภาวะผู้นำอยู่ในเกณฑ์มาก

2. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 จำแนกตามความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านไม่แตกต่าง ทั้งนี้เนื่องมาจาก โรงเรียนดีประจำตำบลได้เกิดขึ้นในช่วงปีพุทธศักราช 2552 ซึ่งเป็นเวลาไม่นาน ทำให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และการที่จะเป็นโรงเรียนดีประจำตำบลได้นั้นต้องผ่านเกณฑ์การประเมินมาแล้ว โดยเฉพาะผู้บริหารได้รับการเข้าฝึกอบรมสม่ำเสมอ และมีการศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองสม่ำเสมอ มีความมุ่งมั่นและทุ่มเท มีความขีดยุ้นในการทำงาน และมีการส่งเสริมให้มีการจัดนิทรรศการเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคลากรและองค์กร และยังคงมีการส่งเสริมสนับสนุน การศึกษามีความคาดหวังและมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน รวมไปถึงต้องมีการพัฒนาและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการของโรงเรียน ทำให้ครูที่อยู่ในโรงเรียนดีประจำตำบลมองผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบลมีภาวะผู้นำทางวิชาการ ดังนั้นภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีส่วนสนับสนุนการบริหารจัดการงานวิชาการในสถานศึกษาให้สำเร็จ ผู้บริหาร

จะต้องใช้ความรู้ความสามารถที่จะบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและมีประสิทธิผล โดยยึดหลักการแนวความคิดการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยมีครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วม ส่งเสริมสถานศึกษาให้จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ส่งเสริมให้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นเครือข่ายและแหล่งเรียนรู้จัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยจัดให้มีดัชนีชี้วัดคุณภาพการจัดการหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ และสามารถตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาได้ทุกช่วงชั้นที่ระดับเขตพื้นที่และสถานศึกษา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการร่วมมือเป็นเครือข่ายเพื่อเพิ่มประสิทธิผลได้ทุกช่วงชั้นทั้งระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัชชาติ (2550) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการจัดให้มีสิ่งส่งเสริมสภาพการเรียนรู้และด้านการจัดให้มีสิ่งจูงใจให้กับครู รองลงมาคือ ด้านการประสานงานด้านการใช้หลักสูตรส่วนความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล ตามความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากครูที่ปฏิบัติหน้าที่ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน ต่างก็มีบทบาทหน้าที่ ภาระงาน ความรับผิดชอบในหน้าที่ และงานตามที่ได้รับมอบหมายไม่แตกต่างกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และ 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันด้านการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะว่าการมองภาวะผู้นำของผู้บริหาร อาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์การทำงาน มีมุมมองแตกต่างกันออกไป ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบลต้องมีบทบาทตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด และใช้ภาวะผู้นำในการประสาน ส่งเสริม สนับสนุนกับทุกภาคส่วน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกของการประสบความสำเร็จ การขับเคลื่อนภารกิจ เพื่อไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์นั้น ผู้บริหารต้องมีความเชื่อมั่น ในการเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงที่ทำทนายต่อภาพความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยการปฏิบัติงานด้วยความมุ่งมั่นและเต็มความสามารถ ยึดหลัก “ประสานพลัง สร้างสรรค์สร้างศรัทธา มุ่งวิชาการ” เพราะการบริหารงานวิชาการ นับว่าเป็นหัวใจหลักของการบริหารงานโรงเรียน ด้านงานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนดีประจำตำบล จำเป็นต้องมีภาวะผู้นำ เพราะโรงเรียนดีประจำตำบลต้องได้รับการพัฒนา ให้เป็นโรงเรียนคุณภาพของชุมชน โดยกำหนดคุณลักษณะ หรือ ภาพลักษณ์ ของโรงเรียน คือ ต้องเป็น “โรงเรียนคุณภาพ” ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับสูง ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศใน 5 กลุ่มสาระหลัก ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาต่างประเทศ และสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นักเรียนมีความเป็นเลิศ เช่น ด้านดนตรี กีฬา ศิลปะ และเทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จงจิตร (2556) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการ

ของผู้บริหาร โรงเรียนตามความคิดเห็นของครู และครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 32 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นครูและครูวิชาการ เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน ตามความคิดเห็นของครูและครูวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ ผู้บริหารมีการนิเทศและติดตามผล การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารทางวิชาการ ผู้บริหารทุกคน จำเป็นต้องการออกนิเทศและติดตามผลการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตร เพราะถ้าผู้บริหารได้ออกนิเทศและติดตามผลด้วยตนเองจะทำให้ผู้บริหารได้รู้ตามความเป็นจริงสามารถแก้ไขปัญหาได้ และจะทำให้ โรงเรียนไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้บริหารต้องมีความเชื่อมั่นในการเป็น จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายต่อความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยการปฏิบัติงานด้วยความมุ่งมั่นและเต็มความสามารถยึดหลักประสานพลัง สรรค์สร้างศรัทธา มุ่งวิชาการ เพราะ การบริหารงานวิชาการ นับว่าเป็นหัวใจหลักของการบริหารงานโรงเรียนด้านงานอื่นๆเป็นงานสนับสนุน ดังนั้นผู้บริหาร โรงเรียนดีประจำตำบลจำเป็นต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพชรสุดา ภูมิพันธุ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.เผ่าพงษ์พัฒน์ บุญเกษมพันธ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.กิติวัชร ถ้วยงาม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และคณะดร.กระพัน ศรีงาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงานจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน คือ นายสมพงษ์ ทองมา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านจันทาค นายสมเดช หาดคำ ครูชำนาญการพิเศษโรงเรียนบ้านจันทาค นางवेशณีการ์ อินตะนัย ศึกษานิเทศก์ฝ่ายวัดและประเมินผล ดร. คัมภีร์พจน์ สายเพชร ศึกษานิเทศก์ฝ่ายวัดและประเมินผล นางปราไพ ต้นแย้มแก้ว ศึกษานิเทศก์ฝ่ายวัดและประเมินผล ที่กรุณาตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบพระคุณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษา เขต 3 ที่ให้ความอนุเคราะห์แจ้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ได้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายพลอย เทพเสีดา นางบุญเหลือ เทพเสีดา พร้อมด้วยญาติพี่น้อง และคณะครู โรงเรียนบ้านจันทาค ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนและเป็นกำลังใจให้โดยตลอด

ประโยชน์และคุณค่าที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านในการเกื้อกูล และให้ความช่วยเหลือสนับสนุน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการดำเนินงาน โรงเรียนดีประจำตำบล ตามโครงการ โรงเรียน ดีประจำตำบล. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย ; (2553).

คำอาน ไชยะสอน. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดแผนกศึกษานครเวียงจันทน์

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา).

- อุครธานี : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุครธานี ; (2550).
- จงจิตร ลาน้ำเที่ยง. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามความคิดเห็นของครู และครูวิชาการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ; (2556).
- มัทนา วัฒนอมศักดิ์. ภาวะผู้นำทางวิชาการ วารสารศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร ; (2554).
- วีรชาติ วิชาศรี. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). เลข : บัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏ เลข ; (2550).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คู่มือปฏิบัติงานด้านการบริหารทั่วไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ ; (2550).
- สิริกร พลายงาม. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 32. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). บุรีรัมย์ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ; (2557).
- Krejcie & Morgan, 1970. อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. ระเบียบวิธีการทางพฤติกรรมศาสตร์. บุรีรัมย์ :
ฝ่ายเอกสารการพิมพ์สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ ; (2555).